

EXPUNERE DE MOTIVE

privind modificarea și completarea art. 2 din Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat romanilor de pretutindeni, republicată

Potrivit art. 7, “*Românii din străinătate*”, din Constituția României, republicată, “*Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.*”

Potrivit art. 17 „*Cetățenii români în străinătate*” din Constituția României, “*Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelorora ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară.*”

În aplicarea acestei prevederi constituționale, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat romanilor de pretutindeni, republicată (Legea nr. 299/2007), prin care sunt detaliate drepturile speciale acordate romanilor din afara granițelor și modul în care statul român înțelege să sprijine legăturile cu aceștia. Prin acest act normativ, statul român a acordat un tratament preferențial co-naționalilor din afara granițelor, cu sau fără cetățenie română.

Art. 2 din Legea nr. 299/2007 reglementează categoriile de persoane cărora li se aplică dispozițiile acestei legi:

- a) persoanele aparținând minorităților naționale, minorităților lingvistice sau grupurilor etnice autohtone existente în statele din vecinătatea României, indiferent de etnonimul folosit;
și
- b) românii emigrați, fie că au păstrat sau nu cetățenia română, descendenții acestora, precum și cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate care prestează în afara teritoriului României activități lucrative.

În contextul acestei enumerări, apreciez ca acest articol restrânge cercul de persoane cărora ar trebui să li se aplice respectiva lege, venind în totală contradicție cu dispozițiile art. 7 din Constituția României, republicată, care utilizează sintagma “*românii din afara frontierelor țării*”, fără a distinge între aceștia (*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*).

Astfel, articolul 7 din Constituție nu face distincție între românii care se află în statele din vecinătatea României și cei aflați în alte state (ex. Kazahstan), așa cum se menționează în art. 2 lit. a) din Legea nr. 299/2007. Pentru a evita interpretările restrictive ale noțiunii de “*vecinătate*”, în sensul încadrării strict geografice și, pe cale de consecință, excluderea persoanelor de etnie română, cetățeni ai statelor care nu se încadrează în vecinătatea geografică (Macedonia, Kazahstan, Albania), este necesară echilibrarea textului art. 2 lit. a) din Legea nr. 299/2007.

De asemenea, Constituția nu face distincție între cei care dețin sau nu cetățenia română. Constituțantul vizează situația cetățenilor români în art. 17, “*Cetățenii români în străinătate*”, din Constituție (“*Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelorora ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară.*”). Din economia art. 17 din Constituție rezultă un regim juridic diferit între cetățenii români cu domiciliul sau reședința în străinătate care

prestează în afara teritoriului României activități lucrative și cei care nu prestează astfel de activități, așa cum se menționează în art. 2 lit. b) din Legea nr. 299/2007.

Enumerarea limitativă a categoriilor de persoane cărora li se aplică dispozițiile Legii nr. 299/2007 are un efect opus stimulării și întăririi legăturilor dintre statul român și românii din afara granițelor (vezi *mutatis mutandis* Decizia Curtii Constitutionale nr. 69/1996).

În acest context, propun modificarea art. 2 din Legea nr. 299/2007 privind sprijinul românilor de pretutindeni, republicată, în sensul punerii lui în acord cu dispozițiile art. 7 și art. 17 din Constituția României, republicată.

